

λὰ τοιαῦτα νησίδια. Ἡ Ἰρλανδία καὶ Σκωτία, καὶ μάλιστα τὸ Λοκ-Λομόνδ ἐμπεριέχουσιν τινὰ ἐξ αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ μεγαλύτεραι ἐκ τῶν νήσων τούτων εἶναι ἡ τῆς λίμνης τοῦ Γερδῶ (εἰς Προυσίαν) καὶ ἡ τῆς λίμνης τοῦ Κόλκ.

Αἱ πλείους νῆσοι πολλάκις δύνανται νὰ σταθῶσι. Καί, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν Δῆλον, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία ἀπέδιδε τὴν ιδιότητα ταύτην, γνωρίζομεν ὅτι αἱ νῆσοι τῶν λιμνῶν τῆς Βολσένας, τοῦ Βρασσανέλλου καὶ ἄλλων, αἵτινες κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πλινίου καὶ Σενέκα (50 Ἀπ. Χριστ.) ἦσαν πλείους, τὴν σήμερον ἐστάθησαν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπόγειοι λίμναι καλύπτονται διὰ τῆς συγκολλήσεως τοιούτων νήσων, αἵτινες ἄλλοτε ἔπλεον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

— Ἐντὸς τοῦ Μισσισίπου ἡ Μισσοῦρου (ποταμοῦ τῆς Ἀμερικῆς) δένδρα τινὰ πίπτοντα ἢ μόνα ἢ ἐκ τῶν τριχυμιῶν, ἐνόνονται διὰ τῶν κλάδων αὐτῶν, καὶ συγκολλώμενα διὰ τοῦ ἐν τῷ ὕδατι βορβόρου, σχηματίζουνσι τοιαύτας νήσους. Ῥόδα, ἴα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φυτὰ καὶ χόρτα βλαστάνουσι τότε ἐπ' αὐτῶν. Ἐκ τῶν οὕτω δὲ γιγνομένων νήσων, ἄλλαι μὲν βυθίζονται ἐντὸς τῶν ὑδάτων, ἄλλαι δ' εὐρίσκουσαι τι ἐπιστήριγμα ἴστανται, εἰς τὰς ὁποίας ἀκολούθως προσκολλώμεναι καὶ ἄλλαι, πραγματικῶς μορφόνουσι νέας νήσους καὶ νέα ἀκρωτήρια.

Η ΥΠΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Π' "Οτε ὁ Βανίνης ὡμολέγει, ἐνώπιον τῶν δικαστῶν του, ὅτι ἐπίστευε τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἔλαβεν ἐν ἄχυρον κείμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς ἐβεβαίωτεν ὅτι ἐκεῖνο μόνον τὸ ἄχυρον ἔρκει νὰ τὸν καταπείσῃ περὶ τούτου. Ταῦτοχρόνως δ' ἀπέδειξε διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων πόσον ἥτον ἀδύνατον ἡ φύσις μόνη νὰ κάμῃ καὶ τὸ παραμικρότερον πρᾶγμα.